

II. Személyi feltételek:
 Egész évre . . . . . 6 ft. —
 Fél évre . . . . . 3 ft. —
 Hónapról . . . . . 1 ft. 50 kr.
 Előre fizetni lehet, csupán a kiadó híva-
 talban B-Gyarmaton.
 A lap szerkesztésére s a nyilatkozás-
 tételre minden külföldi s a szerkesztés-
 től távol külföldi.

Hirdetések díja:
 Őt hasábon poszt sur . . . . . 5 kr
 Helyeg minden betöltésnél . . . . . 20 kr
 Nyílt tér germond sura . . . . . 20 kr
 Hirdetéseket félóra s bindó. Nagyobb
 és több oldal hirdetések jutalmazzanak
 különösen.
 Előzetési pénsek, reklamációk és hirdet-
 tések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

B-Gyarmat nov. 8.

A körjegyzőségek életbe lépése óta szerzett tapasztalatok nem igazolják azon reményeket, melyeket ezen intézményhez kötöttünk, noha ezen remények éppen nem voltak túlzottak, miután könnyű volt belátni, hogy az egyszerű betöltött jegyzői állomások nagy száma, a pályázóknak e számhoz mért elégtelen mennyisége s a volt jegyzők iránti méltányos figyelem lehetetlen-né tette ezen állomások mindegyikének tökéletesen képzett s ügybuzgó egyén általi betöltését, főleg miután a vizsgálatokat sem lehetett oly szigorral eszközölni, mint az rendes, normalis viszonyok között méltán óhajtható.

De más részről azt lehetett remélni, hogy a jó akarati törekvés, s hivatalos buzgalom sokban s lassan teljesen pótolandja az első szervezés nehézségei következtében elnézett hiányokat s hogy a kevésbé képzett jegyzők saját, jól fel-fogott érdekük parancsolta kötelességnek tartandják a kellő ismereteket s gyakorlati jártasságot hova-egelőbb megszerezni s magukat fontos hivatásuk betöltésére képesíteni.

Fájdalom! ilyenféle törekvések jeleit azonban vajmi ritkán van alkalmunk tapasztalni, sőt napról napra számosabbak s hangosabbak a panaszkok a jegyzők nem csekély része ellen, úgy a közönség, mint a hatóságok részéről.

Hogy az igazságszolgáltatás kívánt gyors menetét mennyiben akadályozza a jegyzők egy részénél meggyeszerre tapasztalt s gyakori megrovásokra alkalmat szolgáltatott hanyagság a kézbesítési ívek beszo-gáltatásait illetőleg, — hogy e részben egyebeket mellőzzünk, — eléggé köztudomású.

Szintugy van alkalmunk tapasztalni, hogy sok jegyző tudatlansága s hanyagsága, mennyire megsokasítja a közigazgatás egyes ágait kezelő tisztviselő teendőit s mennyire hátráltatja az ügymenetet s gyakran mennyi idő pazarló irkafirkára s a járásai tisztviselőknél mennyi jövés-ménés ad okot, kik nem egy ízben kénytelenek a jegyzői teendőket is végezni vagy legalább pótolni.

De mindez talán még megbocsátható, mert a felsőbb hatóságok ezt tapasztalva, s leggyakrabban elég jókor észre véve, eszközölhetik a mulasztások pótlását s intézkedhetnek a hanyag vagy tudatlan jegyző ellenében, nem úgy azonban azon vétke hanyagság- vagy tudatlanság következtében ejtett botlásokra néz-

ve, melyeket igen sok jegyző a tudatlanabb községi lakók magán ügyeit illetőleg elkövet.

Ugyanis a jegyzők kezéből kiké-
 rült okmányok kilencz tizedrésze nem felel meg a törvényes kellékeknek s mint ilyen bonyadalmakra s költséges perekre ad okot és alkalmat.

Kiszámíthatatlan a kár, mit ez uton a jegyzők a községek irástudatlan lakóinak okoznak, részint az okmányok új kiállítására, részint a reájuk rótt bélyegesonkítási büntetések következtében, nem is említve azon eseteket, midőn jogaik is kérdésesokó válnak.

Az ügyvédek és bírák naponkint megújuló tapasztalatai igazolják az imént mondottakat, s vajmi csekély részben csökkenté szomorú voltukat azon körülmény, hogy az ily módon károsodó félnek nyitva áll az ut kár-
 térítést keresni.

A közigazgatás, törvénykezés s magán felek életbe vágó érdekei követelik e bajok orvoslását, mi csak a legszigorúbb felügyelet, folytonos szemmel tartás, a mulasztások, és visszaélések rögtönös megtorlása által érhető el, s ha mind ez nem mutatkoznék eléggé észravezetőnek, a kötelességét teljesíteni képtelennek bizonyuló jegyző ellen az 1871 évi XVIII. t. cz. 70. § a kérelhetetlenül alkalmazandó.

Kívánatos továbbá, hogy a jegyzői vizsgálatok ezentúl az eddiginél nagyobb szigorral ejtessenek meg, hogy a vizsgálatot kiállított jegyző valóban képesített legyen, mert a jegyzői hivatalok nem sinecurák, s nem közönyös, hogy e hivatalok mily egyének által töltenek be.

Vége a község értelemszerűen nemes kötelessége odahatni, hogy a képesített pályázók közül is a lehetőleg a legérdemesebb, a legalkalmasabb választassék meg, mert jó jegyző nélkül a községi autonomia még sokáig írott malaszt marad.

Merész indítványok.

IX.

Értsük meg egymást.

„Már hiszen ha ez az indítvány is merész, — akkor Csalamjainál . . . . .”

Kérem, lassan a tessell. — Mert, hogy a czimbéli pár szónak kimondásában nem kívánatik valami nagy merészség, szivesen elismerem; sőt hozzá teszem, hogy: azonos érdekű, vagy homogen kedélyű „okos emberek” közt az egymás kölcsönös megértése nagyon is természetes dolog. — De tessék csak felvenni például, csak 3. olyan „okos embert”, akik mindeníve szonvedélyes politikus, és mind a három azt igényli, hogy kizárólag az ő extra patenti szabóságában rejlik az igazság! —

Az ilyen igazságszolgáltatás theorema-jának minden oldalra megnyugtatólag leho-

tó megoldása fényesen be lett ugyan már a szerencsésen lenult német civilisatorikorszakban bizonyítva, midőn az érdemes beamerter ár a prezelet hozó fel- és alporost egyaránt biztosító ügyüknek igazságos voltáról; midőn pedig feleségs ez ellen észre-vételt tenne, mondván hogy „am Gottes Willen lieber Tobiás, hiszen ezek ellenfelek, mindkettőnek csak nem lehet egyszerre ugyanazon ügyben igaz” — „Neked is igazad van” jegyző meg hóméri nyugalommal a loyális férfiú — Amde nálunk az ilyesmi kiasó nehezebben megy, amennyiben a magyar ember nem csak „okos” ember, de valljuk meg, többnyire egykissé fejese is, — ami nem mindig azt jelenti, hogy helyese van a feje.

Mi volna tehát itt a teendő? mi a lehetőleg kielégítő eredményre vezető eszköz? Szerintem nem egyéb, mint: hagyni futni a három versenyzőt; míg egyiknek vagy másiknak hamarabb elfogy a lélekzete, és aztán aki elő el ér a célhoz, annak fejére tenni az igazság paluját. —

Szándékosan hoztam fel a politikát, mert ez azon elem, mely nálunk indolens fajnál, ha jó dolgunk van, minden egyebet absorbál, s mely a kapacitátót, nehogy a disputálásra való ok megszűnjék, legkésőbb veszi be. —

Lám egy bizonyos lap szerkesztőjének is 6 évre való szüksége, míg rájött, hogy haszlatlanul „ellenőr”-kódék saját meggyő-ződésének esalhatatlansága fölött és hogy még sem hazaáruló az a Deákpart azért, mert a közis jogalapot fentartani kívánja.

Eznek ionán ha felkell tenünk, hogy egy némely sarkalatos dogmájáról a politikának nem vagyunk képesek egymást meggyőzni, tegyük azt hogy „hagyjuk el egy időre a magas politika feszegetését, és ér-
 sük meg egymást egy más téren, mely vált-
 vető buzgalomunkat igényli, s mely míg egy részt felebarátunk iránti kötelességünk lero-
 vása által indokoltatik, másrészt parlagon
 heverő művelődési állapotainknak adna len-
 dületet; vagyis értsük meg egymást a te-
 kintetben, hogy nekünk bármely politikai
 színezethez tartozunk is, a mivel társadal-
 lom és humanismus érdekeinek felkarolása
 kérdésében nem szabad egymástól elkülö-
 nözve állanunk. —

Sajnos, de a viszonyokhoz képest kedvező alkalomul kínálkozik erre néve a jelen mostoha év, melynek inségesei epvedé vár-
 ják a bárhonnan jövő segélyt. — Adjuk ezt meg nekik az által is, hogy a hivatalosan elrendelt vagy egyes magán jótékonyagra felfektett segély forrásokon fölül rendezzünk városaink keblében, itt és Lőszonon ugy-
 mint Szécsényben és minden népesebb helyen műkedvelői előadásokat, színezetet, hangversenyt vagy irodalmi felolvasásokat, melyeknek tiszta jövedelme az illető kerület inségesei javára fordítandó legyen. — Reményem, hogy e merész indítványozás nem találand lényeges ellevetésre, s hogy ha már a politikában külön utakon haladunk is, a jótékonyosság és civilizatio mezején képesek leszünk egymást egy emberbaráti közis észr elősegélése tekintetéből megérteni. — Csalamjai.

A közigazgatás

Érdeklében legújabbán kibocsátott főispánáni levelet s annak képesében kelt alispáni köriratot sietünk egész terjedelmükben közölni.

Tekintetes Veres Pál urnak Nógrádmegye alispánjának.

Több ideje fájdalommal tapasztalom, hogy tek. alispán urnak fáradhatlan s önfeláldozó buzgalma nem követetkik kellő arányban a tisztikar egy része által.

Ezen sajnós körülménynek káros következménye az adminisztrációra ön magától következik, mert példás közigazgatás csak ott lehet, a hol a terhet mindenki egyenlő mérvben viseli.

Igazságtalanságot követnék el, ha azt állitanám, hogy a közigazgatás megyénkben rossz; de viszont ócsarlódásnak tenném ki magam, ha azt hinném, hogy ha mindenki tek. alispán urnak fényes példáját követné, az a mai kor igényeinek megfelelő tőkély pontját el nem érhetné.

Méltányolni tudom ugyan a nehezségeket, a melyekkel a szolgabíráknak a kerületekben részint a teendő sokasága és helyi viszonyok miatt küzdeniök kell; — de viszont kellő tekintetbe véve azon hatalmas segédcszözüket, a melyeket a községi rendezés a jegyzők és körjegyzők által kezükbe adott, lehetetlennek tartom, hogy bár melyik kerületben is azon szolgabíró, ki hivatalos kötelességeinek pontos teljesítését egyedül feladatául tűzi ki, annak teljes mérvben megfelelni képes ne legyen.

Meglehet hogy némelyek tfl csit-gázott követelménynek találandják, hogy a megyei tisztviselő, és közeg egyedül hivatalának éljen; de ezek, nem akarván taglalni nézeteik helyes vagy helytelenségét, minden e-
 sztre midőn a kor igényeivel ellen-
 tétbe helyezik magukat, egyuttal bi-
 zonyítványt szolgáltatnak saját hiva-
 talbeli képtelenségükről.

E megyében a bajnak egy fokát abban vélelem rejteni hogy a megye rendezési munkálat bizonyos részben gyakorlatilag ki nem vitetik. — Így például a kerületi szolgabírák nagy részben elégségsenek tartják a hozzájuk érkezett rendeleteknek a jegyzők és körjegyzőkhöz való egyszerű megküldését; — keveset vagy gyakran épen semmit sem gondolván az után, hogy a kiadott rendeletek helyesen: helytelenül, vagy egy általában végrehajthatnak e? vagy sem.

Ezen vétkes mulasztásnak oka pedig a kényelem, a mely vissza tartja a szolgabíró kerülete községi gyakori látogatásától, hogy aztán az efféle példa e jegyzők és körjegyzőkben gyakran követőkre talál az igen természetes; mert a rossz példa ragadós; — s így áll be olvógre azon eset, hogy a szolgabíró nem látogatván kerületét, a jegyző és körjegyző is csak tétlen és költségs fixturakép

marad azékhelyén s így önkénytelenül jesszi a közönséget a Baer korszakában divatos kerületi jegyzők rémével.

Nem gondolnám, hogy túl sötét színekben vázolom a helyzetet: nem gondolnám; — mert nézetem nem egycsücsnek gyakran csupán ki nem elégíthető, vagy megsértetve vélt érdekeikből támadt panaszokból ered, hanem hosszabb személyes észlelésen alapul, s különösen pedig azon, hogy daczára annak, hogy már tek. alispán úr ily szellemben a legnagyobb erőlyvel nem csak a tisztikar, de a községi előljárók irányában is határozatosan intézkedett, a siker mégis nem minden részben éretett el.

Ezeknél fogva tehát felkérem tekintetes Alispán urat, hogy a meny nyiben a közigazgatásnak minden tekintetben azon közkívánalmaknak, melyeket a törvényhozás a rendezett municipiumoktól elvár, megfelelni elengedhetlen feladata, sziveskedjék tekintetes alispán úr intézkedni, hogy a megyei rendezési munkát alapján minden illető megyei közegek hivatalos kötelességüket pontosan teljesítsék; — különös súlyt fektetvén a megyei rendezési munkát azon intézkedésére, mely szerint a járási szolgabírnak kötelességül tétetett, hogy kerületek minden községében legalább egyszer év negyedenként megjelenjenek.

Ezen hivatalos kívánságom mikénti fogantatba vételének eredményéről tekintetes alispán úrnak a körülményekhez hépest időnkénti jelentését elvárom anyival inkább, mert a rendezés óta lefolyt idő elégséges lévén arra, hogy mindenki hivatalos körével megismerkedve, azt pontosan is betöltse, most már további mentegődzéseknek helyet nem adhatva, nem fogom többé tölem elodázhatni a törvény által kezembe letett hatalom egész szigorát előfordulandó esetekben alkalmazni. B-Gyarmaton 1873 évi október hó 31-én. Gróf Gyürky Ábrahám s. k. főispán.

Midőn a fönnebbi levelet egész terjedelmében a tisztikarral közölném, lehetetlen annak tartalmából minőnyajunknak észre nem vennünk hogy az, Főispán Úr Ó Méltósága meggyónk közigazgatása jóra való sága felett, szerető agodalommal örökös szellemének kinyomata, láthatjuk, hogy midőn egy részről az ügyek menetét figyelemmel kíséri, más részről reá mutat a tapasztalt hiányokra, és bőles belátással kijelöli azok orvoslásának módját.

Hivataloskodásom folyama alatt tisztársaimhoz, és a községi előljárókhoz ismételtelen menesztett irány intézkedéseimre, melyekben jeleztem hogy a közigazgatási gépezet csak akkor mozoghat sikeresen, ha annak minden kereké összhangzólag működik, valamint azt is, hogy a rendeletek kibocsátása a jó közigazgatásnak csak előkészítése, a végrehajtás mikéntje feletti meggyőződés annak lényege, mindezekre ez uttal hivatoznom felesleges, főispán ur ó méltósága azokat hathatósabban kiemeli és a törvényben gyökerező hatalmának mérlegbe vetésével erőt kölcsönöz, sikert biztosít annak, mi eddig gyengének bizonyult.

A törvényhatósági önkormányzat feladata, s mindnyájunk érdeke, hogy a közigazgatás jóra való sága által a társadalmi jólétet eszközöljük, azon társadalmi, melynek kebelébe rövid tisztségünk, mint egyszerű polgárok vissza kerülünk, addig pedig nagyon tévednő bár melyikünk, ha hivatalos állását önző czólnak, nem pedig a közönség érdekei eszközözének tekintendő.

A járási szolgabíró hivatala helyes betöltésének lényege a kerület községeiben minél gyakoribb megjelenés nélkül nem eszközölhető, a lakosok bajnival, óhajtsaival megismerkedni, azok orvoslásában közreműködni, a községi utak minősége, a rend tisztaság, községi pénz, adó kezelés, s különösen a felett, valjon

a jegyzők a nép érdekeit, melyért léteznek, lélekismeretesen szolgálják-e? a rendeletek pontosan végrehajthatnak-e? katonai nyilvántartási lajstromok rendszeresen vezetettek-e? meggyőződést szerzenek csak gyakori s olykor véletlen, községhben való megjelenés által lehet.

A megyei rendezés 12. 13. lapjain foglalt utasítással összhangzó főispáni intézkedés kijelölt tüzetes czél érdekében a szbírnak legalább övnegyedekint a községekben való megjelenésének kötelessége foglaltatik, a szbíri kört az ott foglalt tárgyak azonban kinem merítik, a dolog természeté az időközi rendeletek mikénti fogantatba vétele feletti meggyőződés, a jegyzők tekintetében, hogy azok minden irányban a czélnek a melyért felállítottak, megfeleljenek folytonos ellenőrzés gyakorlása a két évi tapasztalás mutatja, hogy ezzel beérni nem lehet, minél fogva mind hat járásbeli szbíri urak oda utasítottak, hogy hivatalos működésük főfeladatát, a járás községeiben való minél gyakoribb megjelenésben helyezzék, és minden rendeletek tönyleges fogantatba vétele felett személyes meggyőződést szerzenek, nem lehetvén a jelentésnek eddig olykor tapasztalt azon módját jövőre elfogadni, miszerint a szbíri a rendelet illető jegyzőnek kiadta, a helyett, hogy a rendelet személyes meggyőződése szerint tönyleg fogantatosított. —

Szorgalmas oda adó munkálódás mellett, a nagyinak látszó akadályok elenyésznek, kedvetlen, és napszamszerű eljárás a kiszínyeket is nagyokká miveli, a szorgalom és erős akarat nem tűr akadályokat, elhárítja azokat útjából kérelhetlenül, ha a községi és kerületi jegyzők a nép és közigazgatás érdekében elvállalt kötelességüket kellőleg be nem töltik, s a mulasztások szbíri urak által eljűtnek, a hanyagság és rossz közigazgatás bűnrészeseivő válnak, főispán úr ó méltósága fenhivatkozott

intézkedés irikénti sikerbe vételéről időközönkénti jelentéstételt, nekem kötelességül tövén, utasítom szbíri urakat, hogy járásaik minden községében minél gyakrabban megjelenve, az ügyemet minden ágáiban a rendeletek fogantatosításáról személyes meggyőződést szerzenek, s hivatalos idejüknek mikénti felhasználásáról jegyzőket vezetve, s abban egyes jegyzők irányában létezhető kifogásokat megjelölve, azt két havonként oly formán, hogy az első f. év dec. utolsó napjáig, azontul pedig minden páros hó utolsó napjáig hivatalomhoz betérjessék, csak ekkép állván módomban eszközölni hogy minden egyes szbíri irányában ó mlta által kívánt jelentést megtehessem. Kelt B-Gyarmaton 1873 évi november 3-dikán. Veres Pál alispán.

Vidéki hangok.

..... november 2.

T. Szerkesztő úr! Csendes talusi magányomban elvonultam éle, már évek óta csak néma szemlélője vagyok az eseményeknek, s ha hébe korbha kezembe veszem a tollat, leginkább kellemes időöltés kedvéért teszem azt, távolról sem lévén vágyódásom többé a közelet zajába vegyülni, hol napjainkban a legjobb akarat, a legtisztább szándék s a legüzetlenebb törekvés is csak ritkán találkozik méltányló elismeréssel.

Minél erősebb alapokon nyugszik ebbeli meggyőződésem, annál őszintébb tiszteletet érek azon erős lelkű hazafiak iránt, kiket nemes hivatásuk hű bűtlésétől nem riasztanak vissza a nyilvános élet ezer kelemetlenségei, kik a félreértések, alapalan gyanúsítások, rossz akaratú emelt vádák s célzatos moeskolódások ellenében ö érzeltekben s a kevesek jóváhagyásában találják támaszukat s jutalmukat s nem iméltik mindannyiszor a klasszikus költővel: Beatus ille, qui procul negotiis...

A közelet folyását azonban nem kevésbé kísérem figyelemmel, mint midőn annak én is egyik szerény tényezője válik, különösen pedig, érdekel viseltem a megyei élet minden legesekélyebb mozanata iránt, s van időm összehasonlítani a régi megyei életet a mostanival, a régi megyei embereket a jelenleg szereplőkkel.

A Martinovicsról elnevezett összesküvésről.

(Történelmi vázlat.)

I.

A múlt század utolsó évtizedében (1799-99-ben) Frankbon fővárosában, mint az öszes mozgalom gyújtópontjában lezajlott, a nemzet egész testét véres sebekkel borított forradalom borzasztóan nagyszerű jelenetei, melyekben, — különösen a rémuralom alatt, — a b. kó vitte ugyan a főszerepet, de melyeknek alapját a százados elnyomatás rablánczaitól magát önerejével kiszabadított nemzetnek a világszabadságot megalkotni, és a zsarnokság által zárlat alatt tartott emberi jogokat érvényre emelni törekvő küzdelme képezte: nem maradhattak befolyás nélkül Európa egyéb népeire sem; s a világyos érintés egyik önkénytelen hatása kell hogy annyival veszelés) alakban jelenkezett legyen, mennyivel inkább igyekeztek a magukat fenyegetve érzett állambanalmak a lefolyó rendkívüli eseményeket titokban tartani; — mi által csak az ön utólréve, hogy a herből elmék, melyekhez amaz események híre átözivárgott, egyedül a lélek prismáján átözivárgott események látták és imádták, míg a kivélt borzadalmassága, melylyel a dívó eszmék megtestesítése eszközöltetni kezelték, előtűnt, lényeges részében, rejtve maradt. —

Hazánkban az emberi jogok és népszabadság igazságos eszméinek a francia mintakép szerint leendő megvalósítására egy főpap: Martinovics József Ignác hitte kezébe vehetni a vezér szerepét; e végbéli iratokat (úgy nevezett kátékát) szerkesztő, s ezek szellemi közrehatásával a rokongondolkozásukból táborit igyekezett maga körül gyűjteni, melynek feladata leendő: a népet forradalomra bírni, és az uralkodóbáz megdöntésével magyarron ösalkotmányát demokrat institutiókkal felecsélni, illetőleg a monarchiát respublikává alakítani át.

Hogy ily eszmék táplálása, azon időben, csak egy rajongó egy szüleménye lehetett, mindenki egyszerűen belátja, aki tudja, hogy nálunk minden elem hiányzott a francia nemzetéhez hasonló forradalom előidézésére; — s hogy a viszonyok hazánkban egészen mások valának, mint a büszke de elnyomott francia nemzetnél; mert míg ott a „l'état c'est moi" elv XIV. század végostorának subogásával hangzott át másfél századon keresztül a parlament terméin s a Bastille barátságos termeti ép oly kész vendégszeretettel nyíltak meg a prédaukiszemelt, vajmi sokszor egy „j u p o n" pusztaszékelyének áldozatán esett d u e, mint a legutolsó nemes számára, — addig nálunk a nagy Mária Terésia s a szelid lelkű II. Lipót és Ferenc királyok uralkodása alatt,

*) Gányneve a királyi maitreseknek, melyet Nagy Frigyes is szeretett ez értelembe használni.

a hétszilvafás nemes ember személye is csak ép oly séríthetetlen volt mint ö felsége, s miért is, erősen támaszkodva a partis prima titulus nousra, szerették magukat ami jó kiváltságosaink kiskirályoknak nevezni. — És igazuk vala! Igaz volt ugyan az is, hogy a nép rabszolgájához illő bánásmódban részesült, de ki gondolhattott arra józanon, hogy ezen, a tudatlanság éjjelében botorkáló szegény nép, az ugynevezett misera plebs contribuens, mely egy zsinoros hajdú láttára ép oly borzongó tiszteletet érzett mint a hindu az ö brámája előtt, hogy mondom: ezen nyomorban és szellemi vak-ságban sülő, amellet sok nyelvű és nemzetiségű nép, ez z m é k é r t fogjon hevülni, s kész legyen életét vagyonát kockázra tenni, hogy a Martinovits „cathelismus ei vis et hominis" című könyvében megjelölt elvek diadalát elősegítse? — megjegyezvén azt is, miszerint az iparos osztálynak és polgárságnak nálunk szintén nem volt oka panaszra; mert ezek a maguk körében ép úgy élvezék szabadságait és kiváltságait amit tágabb körben a nemesség. — E szerint Martinovits lázadási terveiről is el lehet mondani: hogy azok minden tekintetben éretlenek valának; s hogy ha azon sok nemes hevéltöz liazafi, a kik a mesteréhez hasonló rajongásból hozzá csatlakoznak, tudják vala mily borzasztó vérkeresztésőgon kellett a példányképpül választott francia forradalomban minden megszületett eszmének és gondolatnak keresztetlenni; ha tudták és megfontolták volna, hogy a francia „dicső" forradalom akkor, midőn Mar-

tinovics az ö öszesesküvéséi és lázadási terveit szövö, már nem érte be azal, hogy fenevadként vérengző és kezgyetlen legyen, hanem egy milliókból álló népsaládnak nyílt örgönyszévé fajult, mely eltörölte a keresztényiséget, az emberiség ö jótékony vigaszát, — és leteltnek nyilvánította azon legmagasb lényt kit minden hívő, minden magába szálló lélek tartozék bármely vallásból, vagy legyen bár ugynevezett pogány, — saját nyolvén Istentének nevez, s a kegyelet végtelen mélységű érzetével imád; letette és megtagadta az istenséget, hogy az „ész", s a j á t g y a r l o e z é t igazsága helyébe törvény és egyedül érvényes szellemi tekintélyt gyanánt, bizonytalant tartózkodtak volna részt venni oly vállalatban, mely rájuk nézve csak bukással és vértanúsággal végződhetett. —

Élég úgy hiszem a dolog megértésére és jellemzésére felhoznom ennyit, hogy nyíltan kimondhassam, miszerint a Martinovicsféle öszesesküvés részeseit nem büntöznöm, nyakazni és jószágaitól megfosztva maradékaikban is, földönfutókká tenni, hanem valami jó hideg gyógyintézetbe kellett volna küldeni (ha ekkor ilyes intézetek már létezének) hogy a mysticismus esájljai által elűntörített agy és az ennek parancsára bevezűktetésre sarkallt vér lehiggadván, azon jó szándékk, de helytelen átra tévedt becsületes hazafiak kevésbb mint hasznos polgárok adathattak volna vissza a hazának és emberiségnek; aminthogy ez a kegyelmet nyertekkel (s ezek közé számítjuk a

En ösaintén megvallom nem tudom megtérni azokat, kik a részben a multat dicserik a jelen rovására.

Más idők, más viszonyok voltak azok, midőn a megye határaitul nem járt, s a gazdasági privilegiumok élvezetében magát először ösöz táblabírák alkották a megyegyűlések tihlésségét. Primitív gazdasági társi s kereskedelmi viszonyok, amelyek egyeületés s káros voltát nem tudta s nem akarta belátni a szűklátókörű s jobb állapotokról fogalmat alkotni sem bíró úgynevezett kis király.

A megyegyűlések képeztek a köz s magánérdek központját, a megyegyűlési szereplés volt egyetlen mérve a fértnas becsülésnek, a gravamenek szűke küzdelmek pedig a polgárerény próbakövei. A hatalom inkább volt egyekes kizárlósság tulajdona, mint ma s a hivatalok elnyerése inkább függött egyekes kegyétől mint napjainkban.

Nincs is okunk a közgyekek iránti, annyiszor emlegetett érdeklődést, a maival felszerelési, mert ez, ha nem is oly szembe-szökő, nem annyira túntetéses, mint akkor volt, tisztább s megnyugtatóbb alapokon nyugszik a bizonyára nagyobb áldozatokkal járó mint a multban.

Azért is a közgyekek iránti érdeklődést nem látom annyira megcsökentnek, hogy helyeselmek sokaknak o miatti launentatióját. Hogy a gyűlések kevésbé látogatottak, s a kiküldött bizottságok kevésbé szorgalmasak s reájuk bizottakban, ez nem a közönyösségek, de sok más egyébnek következménye, melyek a változott viszonyokba gyökerednek. En mindent igen természetesen találom s az annyira kifejelett nyilvánosság mellett nem is tartom nagy szerencsétlenségnek.

A sőtjő e részben sokat pótol ha, hivatásit nemesen betölti s elkém örül ha meg gondolom, mennyire javultak o részben viszonyaink, csak röviddel ez előtt arra gondoln sem mertünk, hogy megyénk külön, kizárlólag közönyvel bírasson s má már három heti lapnak van. Ezt nem azért emletem, miutba örvéndetes dolognak tartanám az amugy is csekély irodalmi erők ilyenét megosztását, főleg miután megyénkben nem dicsekedhetünk oly társadalmi, politikai s egyleti élettel, mely három heti lapnak szolgáltatnára elégséges anyagot, — de hogy kieméljem a jelen és mult közti roppant különbséget.

Bizom is, hogy közel van az idő, midőn a politikai pártok közt eddig tapasztalt élésség elcsimul, s nem leend szükség egyenl több közönyre.

De egyre igen is nagy szükség van s bizom hiszem, hogy e szükségéret a nagy közönséget is annyira áthatotta, hogy a politikai érdekek lazultá s sem fogja e fontos ügyet közönyösen tekinteni.

Jövöre talán többet, ha a t. szerkesztő utboraimnak nagyrabecsült lapjában helyt ad. Cincinatus.

Vegyések.

A f. hó 23-án tartandó rendez. közgyelet összehívó alispán körlevél. Főispán úr ólga az ósi reudes közgyelet határidejűl f. nov. hó 25-ik és szükség esetén következő napjait tűzven ki: orrol a közgyelet tárgyak sorozatának, és az állandó választmány által megvizsgált költségvetési előirányzatnak esatolása mellett azon kére-szel van szerencsés a megyei bizottság t. ez. tagjait értesíteni, hogy tekintve e gyűlésen tárgyalandó ügyek fontosságát a feut-irt napon lehetőleg teljes számban megjeleni méltóztatassanak; — az állandó választmány tagjait pedig felkérem, hogy fontosabb ügyeink tárgyalásának előkészítése végett a gyűlést két nappal megelőzőleg vagyis nov. 23-án d. n. 3 órakor a megyeház kis termében ösöz júniul szíveskedjenek. Kelt B. Gyarmaton 1873 évi november 6-án Veres Pál, alispán.

A közgyeleti tárgyak sorozata:

1. Alispáni szabályos jelentés.
2. A megye 1874 évi költségvetésének előirányzata.
3. Jövő évi közmunkaerő felosztása.
4. A községek által betervezett költségvetési előirányzatok.
5. Inségi bizottság jelentése.
6. Árvaszerki elnök, feliki segédszolgabíró és szecsenyi járás orvos választás.
7. Belügyministeri intézkvény a sorozó járásokról tárgyában.
8. Ugyanaz a gőzecsipő gépek s egyéb gazdasági eszközüik kezelese iránt.
9. Honvédelmi ministeriumi intézkvény a hatouaszállásolás tárgyában.
10. Igazságügyministeri válasza a Gik járásbírósg felállításá iránt tett feliratra.
11. Törvényhatósági körlevelek, a katona laktnayák, megyék területeinek rendezése, a törvénykezési és közigazgatási hatóságok jelen állapotának tarthatlansága, bányatörvény javaslat, az uszori megszüntetésének módosítása, börzeválság, önálló nemzeti bank, nemzetiségi törvény módosítása, az Állam és egyház közötti viszony szabályozása, tűzkár biztosítás, a községi orvosok állandósítása s fizetésük szabályozása.
12. Küldöttségi és tisztviselői jelentések, indítványok, folyamodások s egyéb kisebb érdekű tárgyak.

Fényezés a román hölgyeknél. Közönségesen elterjedt vélemény, miszerint a fényezés a nomenclus mai korban érte előtetőpontját. Nem lesz érdektelen ezzel szemben megemlégetnünk, mit beszélnek a régi latin irók a római nők piperejéről. Tertulian és alexandriai Clemens többek között eróket írják: A római nők reggel, midőn felkeltek, úgy néztek ki, mint tengeri macskák, mert arczukat — hogy mindig friss színben maradjon, — este szamártejben felázott kenyérbéllel kentek be, azt híven, hogy a szamártej nemcsak a megromlott tődöt hozza helyre, hanem egyszerűen az aszkorótló is megőrzi, és a bőrcnek ifjú friss színt kölcsönöz. Ezért sok gazdag római hölgy naponta 70 ezer furdótt szamártejben, Poppae, Nero császár neje, ha valaha-vá utazott, mindig egész csorda nőstény szamarat hajtatott maga után, hogy bármily perczben fordulhassék meleg szamártejbe. Az arezpirosításra a mohának bizonyos nemet használtak, mely növény a Középtenger partjain terem, s Pliniusnál Aechusa Tractoria nev alatt fordul elő. A fényezésben minden tekintetben túltettek a mai nőkön; selyem és bársony ruha már az akkori idő-be is közönséges volt; selyem és bársony öltönybe szolgálóanyaitak öltöztetették a gazdag nők, míg ök sodrott aranyszálakból szőtt kelmeket hordottak, gazdagon megrakva drágakövekkel. A mesés Indiának, Tibetnek, Sziániának, Phoeniciának nem volt oly kivéssé és drágasága, mit az akkori római hölgy ne bírt volna.

Curiosum.

Folyamodvány jegyzői vizsgálati határnapért.

Nagyságos alispán úr!

Jaj be sokat jártam, fáradtam, már szer-tó hozának o táján. —

Jegyzőség ténen szedni gyakorlatokat, Tíz évnél több multal, mit iratim bemutatnak,

Fáradván, küzdök jó rossz időn egyíránt.

A bizonyítványim csem rozak, látni lehet be,

Hogy hanyasság rozra csejni időt sem adék.

A becsülettel pártul vas szorgalmi idény az,

Azt tűzven észlel, — hála te sors vezet — — —

ibolyként hanyatván egy helyről másra gyarkorta,

Ah de meg állapodás nem kéte le sohova.

Im érett tapasztalatokkal megtérven a megyéembe,

Hol ártletek közelén a lakom ime Csítár.

Jegyző vizsgált tenni akarván, kéretem azt csak,

Nagyságod tűzve érre ki azt a időt, —
S értésimre adni, kérem ez o kegyétől Hogy aztán az időn, helyre jöhessen el én.

Nagy kérelmemnek zárásával kegybe újálva, Személyem kisajjét és maradaudva vagyok Alázatos kéré szolgálja Sz. Gy. a. k.

Az állatvilág köréből. Egy meklenburgi lap írja a következő érdekes történetet: a vizparton egy sárály üldögélt, fészke föléül vigyázva: sokáig üldögélt volna le-velőlentül nem közeledik egy varjú, mely bizonyosan a sárály tojásaira éhezett s nem kezd a fészek körül csipkedni, káromni a lelető leggyanúsabb szándékkal. mikor a varjú már nagyon is közel ment a fészekhez, hirtelen felkerekedett megragadta a fekete rabló szárnyát s elmeríté le vele a habokba. Mikor vagy félpercz múlva folászro föttek a varjú reitónen küzdött, de nem tudott menekülni támadója karjai közől.

A másik pillanatban újra elmerültek s nem sokára harmadszor, negyedszer és ötödször is. A varjú ellenállása mind gyengébb és gyöngébb lett. A sárály azonban addig me-rült el vele, folyvást szárnyát tartva, míg a varjúban tartott az élet. Végre mikor már megaztult elvi, hagyta nyugodtan uszni a vízben s visszaesett fészekbe.

Hírek.

A hontmegeyel nögyelet f. hó 16-án tartandja alakuló közgyeletét Ipolyaságon a megyeház termében d. n. 10 órakor.

Losoncon daleyelt alakulván, alap-szabályait a ministeriumhoz felterjesztette. Lényekül Kovács Sándor urat választák meg egyhangulag. — Losoncon a fátalasság mükedvelői előadások létesítésén fáradozik.

A megyei állandó bizottsány f. hó 6-án ülést tartott az ósi közgyelet tárgyak előkészítése céljából.

Székelykőrő Lajos losonci járásbírósg-i teleklönyvezető o hó 3-án eddig ismeretlen okból, agyonlőtte magát.

Hlymen. Golla György helybeli ügyvéd e hó 25-én tartja esküvőjét Turóczi Lajos u. ölvédi közbirtokos leányával, Rózával.

A losonci postógyár elsőbbségi-kötvényeinek 1873 évi október hó 19-én tartott nyilvános kiosrolásánál az alább jegyzett kötvényszámok húztak ki, u. m. 117, 137, 395, 303, 206, 809, 507, 588, 483, 762, 418, 56, 487, 957, 724, 320, 811, 743, 495, 124, 604, 771, 835, 380, 899, mely 25 kötvény 100 ft. névértékben a vállalat penztáránál 1874 évi január 1-5 napján kifizetetik. A losonci postógyár igazgatósgága.

mi Kazinczy Ferenczünket is) tettleg ekkép történi. —

A Martinovicz összeesküvéséről, — ha csak valaki a curiai országos levéltárt fel-nem kutatná, — bajos tűzetes adatokat szerzi, miután ezen akkor roppant borzadályt és — miként ez mindig sorsa — a legyőzötteknek országos udort kellett eseményre vonatkozó legfontos iratok, a hohér keze által lettek megsemmisítve, s mivel a fenállott könyvecensura lehetlenné tövé, hogy azon szerencsétlen véget ért, minden esetre bünös merénylet részletei az utókorra átszállíttassanak. — Hly részletekkel telét én sem rendelkezem: bírom azonban, (egy jó nevű budapesti antiquarius gonloskodásából) egyik eredeti kiadványát a kérdéses lázadásban részesekül baidévo és le-tartóztatva volt ösözös vándortat ellen hozott, s a mennyiben indokolással vannak el-látva inagára az összeesküvés föbb mozzanatnára is világot derító ítéleteknek; — egy tartom: ritka példány a maga nemében, — melyből az illetők neveit, s az érdekfőbb egyéniségek ellen kimondott ítéleteket szű-reghő fordításban szándékom közleni.

Csalomjai

Heti tárca.

E hétnek nincs története, mint nem volt a multnak a valószínűleg nem lesz a jövőnek, — egyik nap olyan mint a másik az eseménytelenések nnalmas láncolata köli ösöz jelentőket a multtal. Aki nem

örülhet a jelennek, vagy a szebb multat emlegeti, vagy a jövő ábrándkepei után futkos, mi bátran ez utóbbi választatjuk, mert nincs okunk a multat dicserni, melyben ép úgy vártuk a jövőt, mint ma. Az már nálunk szokás, hogy tavaszkor a nyarat, nyáron az ósot, ószkor a telet, emle-getjük s várjuk, s végig unatkozva mind-ezt, újra kezdjük a régi nótát.

— Mégis csak kellemesebb a tél, — ismételtgettük csak imént, — midőn az em-bereket közelebb hozza egymáshoz a külvi-lág zordonsága, a meleg kályha barátságos körében pattogóbb az élez, érdekesebb az adoma, mulattatóbb a csevegés, — a kártya, sach, dominó s ezer neme a játéknak sem oly unalmas, mint nyáron, a lámpa-fénynél az emberek is kedélyesebbek.

Most, midőn mindez innen van küszbünkön, elégtelen éjtük-e a jelent s nem nézünk e sovár szemmel a jövőre, melyről azt hisszük, hogy kellemeseb napokat rejti mellében?

Visszagondolunk az elhalt farsang örömeire, a kellemes estékere, melyeket a jól sikerült táncvígalmak örökítének meg em-lékünkben, s midőn gyermekes örömmel csügünk terveinken, eszünkbe jut a krach, rozsdá, járvány s annak minden lehango-ló utóhatása.

Es romba dőlnek a kártyabáczak s el-halványulnak a jövőnek élénken színezett képei. —

A gyermekévet tullépett hajdon nem ringathatja magát az első bál képzetle-nyitotta örömeinek édes mámorában s kez-

di irigyelni azok sorát, kiknek nem lévén már mit remélni a jövő bálkötöl, hidegen gondolkon a farsang svárságára.

De hátha mégis! — Megvillan a remény egy gyenge sugara s a sötét gondol-latokat megelkenkíti a bizalom, mely még soha sem esalódott az ifjú lelkesedésben, mely diadalmos esatát vi a közönyvel, s kis lekűsséggel, a mely nem tud szabadul-ni azon gondolatól, hogy a jelen év nem lehet a vigsság szülőanyja.

Hogyan is lehetne az, hogy Terpsycho-re egy egész éven át gyászolja Ceres szük-markuságát!

Hlyéte gondolatok népesítik meg a ser-dülő hajdonn magányát s élénk képzelmé eleveiséget kölcsönöz a holt gondolatoknak.

Tovább szóvi a terveket a bál öltözék legkisebb részleteit is lelki szeméi elé vá-rzóssal, s kiválsztja a sok közül az ifjut, kivél a füzértáncot legörömestebb lejtené; kérdez és válaszol, faggat és menti magát, szészélyesen jut lmaz és tűntet, szóval, to-kinttel, a füzér táncz tarka jelvényeivel.

Olvasssa nevé a bálkirálynok irigylett soráiban, szíve mindezekre kezd hevesebben dobogni, a himzőtű megtagadja a szolgál-tot, s a hlt és remény kihiuzzett jelvénye mellett őrösen marad a tér, a szeretet sym-bolumát nem meri megörökíteni, mert fél, hogy elárulja magát; — érzi, hogy a harmadik jelvény jelentőségét kezd nyerni, jelenlőségét, melyről eddig csak homályos se-j-telemmel bírt.

Mily különbség a tegnapi és ma között, és o különbség napról napra növekszik. Az

ósi esték egy új korszak kezdetét jelzik, egy új élet gyümölcseit érlelik meg.

Ne emleljünk könnyelműen panaszt az ósi esték unalmasága ellen, — a benső élet tavaszának soha vissza nem térő ér-redő perzei ezek.

S ki már tulvan az ábrándozás imént festett korán, s szorgalmának gyümölcseit élvezve tekint vissza a hosszú küzdelmes pályára, annak is jól esik gondolataiba mé-lyedve ülni a pattogó tűz mellett s élvezni a háborítlan nyugalom kedélyes perzeit, összehasonlani a jelent a multtal, regélni a serdülő utodoknak azokról a szép idők-ről, amelyek ezer kellemetlenségét már el-teledtük s csakis fényoldalait tündeti fel-gyarló emlékezetünk.

Es az áhitattal hallgató új nemzedék hol lelkezik, hol elmosolyodik, — sokszor hallotta már e régi történeteket, de zivore-n hallgatná még többször is, — nem bántja a szófaisi víz ereg, hisz neki még van ideje beszélni, nlla még nem küzdötek be az ósi esték, nincs mit félni a közölgő ö-nyéztől, hiszen tudja, nincsnek tapasztalatai, — ő csak remél, légyarákat épít, küzd, hogy idővel legyen oka a pinhésre, legyen mit meglátni, legyen mire büszkél-kedni, legyen miről regélni azoknak, kik ép oly áhitattal lesik majd a jalkról a szót, mint ő jelenleg, s hozzá társom ő is punk-tumul; régi dolog ez mind, oty régi, hogy talán nem is igaz.

Rendőri hírek. Rigó István löci illetőségű még 1871 október 17-én a 26. számú gyalog sor ezredtől megszökött egyén, mult hó 23-án Surányban elfogatott a illető ezredhez bekísértetett.

— Cservenák Pál pusztai szelestyényi lakos szobájában lévő ládájából 62 o. é. ft ellopott, gyanuját a vele egy fedél alatt lakó sógorasszonyára vetvén, ez vizsgálat alá helyeztetett.

— Helyben lakó Manóssy építész palotájának szekrényéből 76 ft. eltolvajtatott, az azon éjjel ottan báló egyének közül kettő elfogatván, az elveszett pénz, a tárcza nélkül, melyben volt, egy vászon zacskóba téve, az udvaron levő farakás között megtaláltatott.

— Sisa egyik pajtása, Tóbiás János csavargó, ki már több ízben fenytve volt, a marzali bükében a helybeli pandurok által elfogatott s a kir. járásbírósnak átadatott.

— Litéréről a község nyájából 5 drb sertés ellopott, az azonnal megejtett nyomozás következtében a tettesek Rimaszombatban utólértettek épen akkor midőn a sertéseket eladták, s magokat új szőrökkel s pisztolyokkal ellátták — a közbiztonsági községek által három gömörmezei, ugyazólván gyermek, (egyik 13, a másik kettő 15 éves) személyében elfogattak.

— A mult hó 18-án Ecseden kiűzött tüz. okosója Kele Mihály ottani szolga személy elfogatra a sziraki járásbírósnak átadatott.

— Ecseden egy még július havában a járvány következtében elhunyt parasztnőt, Gécsi Károly volt szeretője betédmagával az ottani szirasi közbenjöttével, mult hó el sejtén a sirt feláva, koporsójában, magának arról, hogy valjón valóban meghalt-e meg-

szökölést szerzendő, megsemmisítette, a sirt azonban csak félig hányta be földdei, a tettes katona lévén ezredéhez berukkolt, s így le nem tartóztatott, azonban mult hó 23-án Ecseden megjelenvén, elfogatott s a járásbírósnak átadatott.

— A mult hóban csavargás s kéregvétel végett a közbiztonsági községek által elfogott Cholnoki Pált és Szabo Mihályt a kir. törvényszék, miután a kir. járásbírósnak által vizsgálati fogságba letartóztatott, mint olyanokat kiket semmi büntény nem terhel hazájokba leendő eltolonoztatások mellett fogságokból kibocsátotta.

— Sisa és társa úgy látszik a vidékről s mint a hivatalos jelentések tartalmazták s megyéből ez időre eltávozott, legalább ezt igazolja azon hivatalos adat, hogy: mult hó 23-án Szabo János (Hagymás) Bodonyban (Heves megye) Stern nevezetű koresmárosost

Tóth István parádi kanász társaságában 35 ft kőspénztől, egy arany órájától s két arany gyűrűjétől megrabol, társának ki a rablás alatt a folyosón őrt állt, ezen pénzből 5 forintot adott, s innen mint a később elfogott Tóth István vallja, Borsodmegyében Heezken 6 forintért fogadott kocsi, melyen testvéréhez utazott, ugyanezen társának beazélte, hogy Siséval összeveszett, s ezt meg lövöldözte s kanász haltájával fejét behasította, s tőle viszont balkarján sebet kapott melyet megis mutatott, és hogy Sisa jelenleg súlyos sebeiben valahol fekszik, megkísérelte Parádon az uradalmi kasznárt is kiakartá rabolni, de ebbeli szándékáról pajtása által lebeszéltetett. Ezek szerint tehát nem való azon itten elterjedt hír, mintha Sisa az aranyosi koresmában a Szécsénybe

vezető ut mellett mult hó 23-án nyolczad magával ivott s Kovácsból szalonnát s konyeret hozatott volna; — annnyival inkább nem való, mert mint a hivatalos nyomozásból kiderült, ezen nyolcz ember nem volt más mint az almási pusztán Pulszky úr eséplőgépe mellett dolgozó napszámosok, kik miután a gépész említett koresmárosónak fia, ezen koresmába szoktak lejárni a ludni, s élelmi szerket a Kovácsban lakó koresmárosné leányától hordogatták.

— Molnár József helybeli asztalos mester padlásán, egy hivatlan vendég épen akkor fogatott el, midőn fehér ruhaneműekkel magát megszedvén távozni akart, a tettes Kovács Mária, ösmeretes, s pár nap előtt a fogházból kiszabadult tolvaj.

— F. hó 2-ikán a kismegyeihez udvarán éjjeli 12—1 óra között egy feketeszőrű macska lö fogatott fel, a tulajdonos jogát igazolva a főcsendbiztostól átveheti.

— Balázs Sándor sipeki gazdatisztnek e hó 6-ikán reggelre a pajtájában hová előtte való este jubázzokkali borozás után jököd-vén aludni ment, nyaka testétől elvágyva találtatott, a gyanu egyik jubászt, kit Balázs pandur korában bizonyos büntetért el-fogott s a törvényszéknek megbüntetésért átadott, terheli.

— Karlik János helybeli építész kocsisa, gazdája által Tereskére cserép zándellel küldve ott cunek árát 22 frtot felvévén elküldötte, s három új pokróczot eladva, árukat elitta, tovább állott, de elfogatván, büntetését várja.

— Jaksai György 35 éves magas terméti kocsis e hó 4-ikén két lóval kocsistól s az ezen lévő holmival Losonczról megszökött, a tettes nyomoztatik.

— E hó 2-dikán este 8—9 óra közt két, magukat a művelt osztályhoz számító

fiatal ur Varbón k koresmában megjelenvén, ottan Sisé és társát személyesítve ittak s muzsika mellett mulattak; másnap a főcsendbiztosi hivatalnál ezen esot feljelentéven — a nyomozásból, személyiségük kiderítetett, hogy ily magán mulatásoknak mily szomorú következménye lehet, elgondolható, ha a véletlen ugy hozza magával, hogy egy orélyes községbíró az ál Sisékat tisztességesen elpáholtatja s bekísérteti, — de különben is az ily tréfákat kedvelők nygyelmeztetnek, hogy jövőre az ily képen mulatónak nevei a község tudomására hozatnak. —

— A Sisa elfogatására kiküldött Grj. ratoktól bejött jelentések szerint, ennek s társának, tegnap napig a megye területén semmi nyoma, hihetőleg folytonosan a szomszéd megyékben rejtekeznek.

Lapunk zártakor vettük a tudósítást, hogy a sipeki gyilkosság eszközlője állítólag Sisa volt, s így ő ismét vidékünkön barangol.

Gabnaárak.

B. Gyarmat nyátosáiban 1873 évi november 3-án tartott heti vásár alkalmával. 1 pozs. mérő Tiszta buza 6 ft. — kr., 6 ft. 20 kr. Rozs 5 ft. — kr., 4 ft. 80 kr. Árpa 4 ft. — kr., 3 ft. 80 kr. Zab 1 ft 90 kr., 2 ft. — kr. Kukorica 5 ft. 10 kr.

Szerkesztői üzenetek.

B. Z. N-Oroszi. A beklüdtött cikket, ha egy héttel előbb kapjuk, szivesen közöltük volna, most azonban már olvaszté alkalmosságát.

Felelős szerkesztő:

Harmos Gábor.

H i r d e t é s e k.

HIRDETMEŒY.

A Lórincezi uradalomban (Hatvanhoz egy óra járás) 800 öl kemény tűzifa eladó, a venni szándékozó bővebben értekezhet, a helybeli gazdatiszttel.

3—3.

SCHÖNBERGER JÓZSEF

női-, uri-, leány-, s fi-gyermek ruhák

legnagyobb raktára

B.-GYARMATON.

Ajánlja ruhaneműit a lehető legjutányosabb árak mellett.

Női- és férfi bundák gazdag választékban.

Minden megrendelések mérték szerint 24 óra alatt eszközöltenek.

Egy finom télirok 16 ft. Egy finom nadrág és mellény 8 frt. Egy finom utazó bunda 38 forint o. è. —

2—4